

3. TYDZIEŃ, DZIEŃ 19.

Słowo Życia:

„Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się unia, będzie wywyższony.” (Łk 14, 11)

Panno roztropna, módl się za nami.

Ks. Mateusz:

Panna roztropna.

Roztropność to cnota, która sposobi ducha do rozeznawania w każdych okolicznościach naszego prawdziwego dobra i do wybierania środków służących do jego realizacji¹.

Maryja wskazuje nam na Jezusa i uczy nas owocnego przeżywania Eucharystii, która daje życie.

W trzecim tygodniu naszych rekolekcji przechodzimy od Liturgii Słowa do Liturgii Eucharystycznej. Od ambony przechodzimy do ołtarza. Słowo prowadzi do Najświętszej Ofiary.

Śluchające serce Maryi wskazuje na ofiarne serce Syna, który „wziął chleb i kielich, złożył dzięki, połamał i podał swoim uczniom, mówiąc: Bierzcie, jedzcie, pijcie; to jest Ciało moje; to jest kielich Krwi mojej. To czyńcie na moją pamiątkę.”

Uczmy się od Serca Matki roztropności i korzystajmy jak najczęściej z owoców Przenajświętszej Ofiary.

Marek:

Człowiek roztropny nie jest zadufany w sobie, nie uważa bowiem, że tylko on ma rację. Chętnie korzysta z rad innych, pyta ich o zdanie i słucha tego, co mówią. Bierze pod uwagę ich ogląd sytuacji i osąd. Rozważa ich przestrogi i zachęty. Serce osoby roztropnej rodzi gotowość do wspólnego poszukiwania prawdy, posiada bowiem chęć współpracy w osiągnięciu większych celów. Wie, że pycha zawsze doprowadza do cierpienia.

Maryja uczy nas, że człowiek roztropny potrafi wyobrazić sobie skutki, pozytywne i negatywne decyzji, które podejmuje. Serce Matki wskazuje, aby oceniać wszystko z szerszej perspektywy, rozważać szczególnie perspektywę wieczną. Czy moje serce jest otwarte, na to co, Bóg do mnie mówi przez ludzi i okoliczności?

Św. Jan Paweł II: „Maryja staje pomiędzy swym Synem a ludźmi w sytuacji ich braków, niedostatków i cierpień. Staje «pomiędzy», czyli pośredniczy, nie jako obca, lecz ze stanowiska Matki, świadoma, że jako Matka może — lub nawet więcej: «ma prawo» — powiedzieć Synowi o potrzebach ludzi. Jej pośrednictwo ma więc charakter wstawienniczy”. (Encyklika *Redemptoris Mater*, nr 21)

ks. kard. Stefan Wyszyński: „Musimy podjąć każdy wysiłek, aby świat uchronić. Słabego człowieka trzeba umocnić, wlać weń nowego ducha, wesprzeć wolę, zbliżyć do łaski Bożej. Uleczony człowiek z Bożą pomocą uratuje świat. Leczymy człowieka wszystkimi zasobami łaski, którą złożył Chrystus Pan w Kościele świętym jako owoc krzyża.” (Lublin 1947 r.)

Zadanie rekolekcyjne:

Odmów różaniec - najlepiej we wspólności.

Ćwiczenie dodatkowe:

Przeczytaj i rozważ „ustanowienie Eucharystii”: Łk 22, 14-20.

Notatki Twojego serca:

¹ Por. Katechizm Kościoła Katolickiego, 1806.